

4 ½ пријатеља Јоаким Фридрих
Мистерија на екскурзији

Када сам се вратила из школе, нисам имала домаћи задатак, звала сам другарице телефоном, али се оне нису јављале, а нисам ни могла напоље зато што је падала киша. На дохват руке нашла ми се књига „4 ½ пријатеља и загонетни случај са наставницима“, узела сам је у руке и кренула да је читам.

У мојој глави су почеле да се појављују слике. Одједном, нашла сам се у возу. Могла сам да видим детективску групу „Kale Co“. Чула сам их, била крај њих, али они мене ниси опажали. Кале је био сам у купеу и крио је детективног пса Лепотана. Кале је био главни у својој детективној агенцији чији су чланови били: Штефи, Ротквица, Фридхелм и наравно Лепотан. Он је са својом екипом ишао на екскурзију. Сви су ишли у исту школу. Одредиште је био замак и Кале се надао новој мистерији, жељно ју је очекивао. Када је воз стао, пратио сам Калета до бунгалова где је било преноћиште. Никол, Калетова сестра, ишла је са њима да помаже наставницима у чувању деце. Све је било добро док за једним ручком наставник математике Лепи Герд није позеленео, ухватио се за стомак и уста и излетео напоље. То је био тек почетак... Следећа је била наставница музичког. Случај Лепог Герда се поновио. Ово је већ био знак да Калетова агенција почне са решавањем случаја изненадних оболелих наставника. Њима се придружио и сам досадни директор школе. Кале је знао да то све није била случајност. Он и његови другари почели су да истражују, а посебно су им били сумњиви наставница биологије и управници замка госпођа и господин Валдбург. Ја сам сумњала на Мајка, једног од запослених у замку. Била сам узбуђена и напета. Последње ноћи кривац је откривен. Кале је био забезекнут, али не и разочаран јер је на крају видео како су се коцкице сложиле. То је био смотани баштован Вили. Ни ја нисам то очекивала. Сазнала сам да је Вили сасвим случајно дао наставницима ракију која још увек није била добра за пиће. Цео овај случај са наставницима био је објављен у новинама.

Док сам читала ову књигу, и ја сам покушавала да решим мистерију, као да сам и сама била тамо. Понекад сам желела да викнем и упозорим Калета, да уђем у књигу попут Бастијана, дечака из моје омиљене књиге „Бескрајна прича“. Ова књига ме је подстакла да и ја смислим неку мистерију. Ко зна, можда и ја напишем роман. Из размишљања су ме тргнули оштри нокти мог мачора, који је неопажено сео у моје крило. Овај дан, упркос мојој досади, прошао је узбудљиво. Књиге руше чак и најотпорније зидове досаде, па ако не будете знали шта да радите, препоручујем вам да прочитате ову књигу, мада сада знате крај. Такође, моје мишљење је да би ова књига била одличан сценарио за филм. Ја бих била нека Калетова другарица која му помаже у истраживању.

